

У гості до слов'янських богів...

... Змогли потрапити усі, хто прибув 6-7 липня на обласний відкритий етно-еко фестиваль «Буща Папороть-2019». Це грандіозне свято відбулося уже втретє на території «Дермансько-Острозького» національного природного парку за сприяння Здолбунівських РДА та районної ради, управління культури і туризму ОДА, ряду потужних підприємств району, ДП «Острозьке лісове господарство» (директор

М. Крук). Тож всіх присутніх привітали керівники району та почесні гості.

У Бущі на березі розташувалася сцена, безліч яток з різноманітним крамом. Сюди з'їхалися колективи та умільці з усієї Рівненщини. А між рядами ходив й розважав публіку гурт «Мирові швагри» **(на фото)**. Чи не найцікавішими для гостей свята були, власне, давні українські купальські обряди – одягання «Марени», хорово-

ди, пускання вінків на річку Збитинку, запалення багаття, крутіння «колеса», котре символізує давньоруське язичницьке божество Сонце-Ярило. Тут же ремісник-різьбяр обробляв чималу колоду. Через пів години люди змогли спостерігати, як із деревини «вимальовується»... Перун **(на фото)**. Багато майстринь презентували вироби народного мистецтва. Тут були і рушники, і сорочки з домотканого полотна, і ляльки-мотанки. В дохристиянські часи вірили, що такі лялечки оберігали домівки від зла, дарували добробут і повертали здоров'я. Також ми побачили сарненчанку Тетяну Галах. Ось уже кілька десятиліть пані Тетяна каже, що така робота заспокоює, занурює в роздуми, умирює, змиряє. Це, можна сказати, суто «жіноче» прадавнє ремесло. Існує воно у слов'ян ще з язичницьких часів. Соломоплетіння завжди носило сакральний характер. Тому обереги з соломим

справді діють. Умова одна – їх виготовляє жінка. Слов'янки вірили в богиню Макошу, покровительку жіночої працелюбності, майстерності, родючості. Солома – це енергетично потужний матеріал. Нині ж завдяки такому майстрам, як Тетяна Галах, до поліщуків повертаються прадавні традиції. Як і ткацтво, вишивання, гончарство, лозоплетіння тощо. І справді, як в доказ

цих слів ми бачимо навколо силу-силенну макітер, полумисків, горняток та глеків із глини, кошиків, в які не соромно покласти пасочку та яблука на Спаса. А скільки тут було солом'яних брилів!..

А про розваги годі й казати! В програмі фестивалю були відкритий турнір з міні-футболу; екскурсії екостежкою «Від Волині до Поділля», виставки, руханки та флеш-

моби «Ранкова роса», майстер-клас з йоги «Екосвідомість», вчили й як вінки купальські плести. Виявляється, то ціла наука... Був ще й лицарський турнір, мистецька програма за участю творчих аматорських колективів Рівненщини. Перлиною дійства, безперечно, були виступи етно-гурту «Дуліби», та збірочки і виконавиці народних пісень Рівненщини Раїси Цапун.

У гості до слов'янських богів...

Початок на с. 1

А також на березі діяла дитяча галявина та забавки для малечі. Разом з лялькою Лол малеча запускала повітряних зміїв. А ще гостям з міста показали, як воно господарювати в селі. Можна було побачити домашніх тварин, покататися на бричках, познайомитися зі специфікою роботи сімейних

молочних ферм. Була тут й зона барбекю та наметове містечко. Всіх бажуючих частували кулішем, юшкою та іншими смаколиками. Місцеві господині завчасно наготували пампушок з часником, ковбаски, накоптили м'яса, наварили вареників. Можна було й чаю з цілющих рослин випити, а то й, хто бажав, чого міцнішого – наливков

різних та настоянок. Тож і гості, і місцеві жителі змогли гарно відпочити від щоденних турбот і важкої сільської праці. І натанцювалися, і наспівалися, посиділи на пікніку під верболозами... В кінці відбулася етно-вечірка під зорями та феєричне шоу «Вогняне диво».

Анна ЛЕГКА

